

ærede Konseilspræsidents Udtalelser, fordi disse Udtalelser var henvendte til forskellige Fløje, som begge skulde tilfredsstilles. Haabet skulde lyse for begge Parter, Agitationsstof skulde bydes til begge Parter ved Hjælp af den højtærede Konseilspræsidents Udtalelser, og jeg indrømmer, at han ydede dette Stof med overlegen Dygtighed og med megen Behændighed.

Jeg ser da ikke rettere, end at det med Hensyn til Foranstaltningernes reelle Indhold er en Fortsættelse af Ministeriet Estrups gamle Militærpolitik, som der her er Tale om. Man gaar Skridtet videre, et meget stort Skridt videre. Men der er et andet og afgørende Lighedspunkt, og det er dette, at den Foranstaltning, som nu gennemføres, gennemføres efter alles Bevidsthed mod et Flertal af de danske Vælgere, ligesom den provisoriske Fæstning i sin Tid blev gennemført mod Vælgernes Flertal. Den højtærede Konseilspræsident ryster paa Hovedet, han tvivler formodentlig om, at det er Tilfældet. Men hvis han tvivler derom, siger jeg til den højtærede Konseilspræsident: Lad os saa gøre Prøven, lad Afstemningen komme enten i Form af en Folkeafstemning eller i Form af en Opløsning, saa skal det nok vise sig, at vi have Ret.

Dernæst ønsker jeg at rette nogle Ord til den højtærede Forsvarsminister. Den højtærede Forsvarsminister klagede i sin Tale over, at jeg havde nævnt her i Tinget den Opfattelse af hans politiske Karakter, som lever hos et overvejende Flertal af den danske Befolkning. Han skød disse Angreb bort dermed, at det var, som han sagde, politiske Angreb, som indrettedes efter, hvad de forskellige Grupper i det givne Øjeblik havde Brug for. Det undrer mig, at den højtærede Forsvarsminister ikke der mindedes, at netop det samme Skjold, de politiske Angreb, var det, som den tidligere Justitsminister i sine sidste Aar skød frem for sig, hver eneste Gang Angrebene rettedes mod ham. Og naar den højtærede Forsvarsminister sagde, at vi skiftede i vor Stilling til ham, har han fuldkommen Uret deri. Siden den 8de September har det været hævdet og hævdet uforandret fra vor Side, at den højtærede Forsvarsminister ikke var værdig til at være Minister. Efter at han var traadt tilbage, have vi hævdet, at hvis han nogen Sinde igen skulde være Minister i Danmark, maatte Vejen dertil gaa gennem Rigsretssalen; der gaves ingen anden Vej for den højtærede Forsvarsminister til paa

værdig Maade atter at indtage en Ministerplads herhjemme.

Nu siger den højtærede Forsvarsminister, at man kan dog ikke forlange, at han skal slæbe sig selv for Rigsretten, at han selv skal stille Krav om det, men han har ikke noget imod at komme der. Hvis denne Udtalelse er andet end en Maade at skyde Sagen til Side paa, vil jeg bede den højtærede Forsvarsminister handle i Overensstemmelse dermed. Saa snart hele Spørgsmaalet om Alberti-Førhørene foreligger for Tinget, er der ikke Tvivl om, at der vil blive stillet Forslag om Rigsretanklage ogsaa mod den højtærede Forsvarsminister og mod det ærede Medlem fra Fredrikssund (Sigurd Berg). Hvis de Herrer ønske at faa deres Adfærd som Ministre prøvet for Rigsretten, have de da dertil den ganske simple Vej, at de kunne anbefale „de 27“s Gruppe at indtage den samme neutrale Holdning, som den højtærede Forsvarsminister i sine Udtalelser indtager, det vil sige lade være at stemme. Saafremt „de 27“ gøre dette, er der sikkert Flertal her i Salen for Anlæggelse af en saadan Rigsretssag, og saa faar den højtærede Forsvarsminister Lejlighed til at rense sig for Rigsretten, hvis han er i Stand, til at rense sig. Jeg skal ikke spaa noget om, hvilket Lys der under en saadan Rigsretssag vil falde over den højtærede Forsvarsministers politiske Optræden, ikke heller udtale noget som helst om, hvilket Udfald denne Sag vil faa for Rigsretten, om den vil ende med Domfældelse eller Frifindelse eller med en motiveret Udtalelse, der retter Bebrejdelser mod den højtærede Forsvarsminister uden at ende med en egentlig Dom. Derom skal jeg ikke spaa, men det synes mig at staa klart og givet, at uden at Sagen er prøvet til fulde og lagt tydeligt frem for Befolkningen ved en saadan Undersøgelse, kan den højtærede Forsvarsminister ikke blive ved at indtage den Plads, han i dette Øjeblik sidder paa, og som han ikke burde have haft igen, før han var gaaet Vejen gennem Rigsrettsalen.

Paa dette Punkt er den højtærede Konseilspræsident ikke saa ivrig for at ile sin betrængte Kollega til Hjælp. Om dette Punkt sagde den højtærede Konseilspræsident ikke meget. Han gjorde en afvejende Bemærkning om, at han ikke skulde bevæge sig oppe paa de Moralens Højder, hvorpaa en Del af Debatten havde befundet sig. Jeg forstaar jo godt,